

וימות הארץ על פניה רוץ אביו לארץ בילדתו כאור
כשדים ויקו אברם ונזרק להם צדקים שם אישׁתָּה
אברם שרו ושם אישת נזרק מלכה בת הארץ אביו
מלכה ואביו יסכה והה שרו עקרה אין לה וכלה
ויקו תרצו את אברם בנו ואחת לו שן הארץ בן
בטו ואה שרי כלתו אישת אברם בטוי יצאו אתם
מארך כשדים ללכת ארצתם כנען ויבאו עד זרין
וישבו שם ויהיו ימי תרצו זומיש שעטים ומאותים
שנזה ונתקה קרבן בזרכן

ב

ויאמר יהוד אל אברם לך מארץך ומןfolךך
ומביה אביך אל הארץ אישך ואישך לאי
גדול ואברך ואגדלה שומר והיה ברכה ואברכה
מבריך ומכלך אאר ונברכו בר כל משפוזות
הארמה וילך אברם כאיש דבר אליו יהוד ייכל
אתו לוט ואברם בן זמש שרים ושבטים שעזב
בצאות מזרון ויקוץ אברם את שרי אשתו ואת
לוט בן איזי ואת כל רכושם אישר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בזרן וייבאו לכלח ארץ כנען
ויבאו ארץ כנען ויעבר אברם בארץ עד מקום
עמם עד אילן מורה והכנען או בארץ יהוד
אל אברם ויאמר לך רעך אתך את הארץ הזאת ובין
שם מזרון ליהודה גדרה אליו יעתק מים הדרה
מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ודי עי
מקדם וח' שם מזרון ליהודה ויקרא בשם יודה
YSIS אברם הילך וטסן וגברה

ג

יהדי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ יהדי כאישך הקייב לבוא מצרימה ואמר אל שרי אשתו הנט נא ידעתיכי אשות יפה בוראה את והיה כי יראו אחר המצריים ואמרו אשתו זאת ותרנו אחוי ואחר יזוז אמרו נא אזותי את למין ישב לי בעבורך וזהת נפשי בכל לויי כבאו אברם מצרימה ויראו המצריים את האשח כי יפה הוא מאר וראו אחד עלי פרעה ולכללו אחת אל פרעה ותקחו נאisha בית פרעה ולא ברם הדיטיב בעבורה ולי כל צאן ובקר וחמורים ועבדים ושפוזת ואתננה ובמולדים ייגע יהוד את פרעה נזעים גמלים ואת ביתה על דבר עורי אשחת אברם ויקרא פרעה לאברהם ויאמר מה זאת עשייה לי למד לא חדגדת כל כי אשתק הוא למלה אמרת אזותי הוא ואקו אתה לילאישה ועהה ההנה אשתק קוו וכך ויש עכלי פרעה אנושים וישלוזו אהנו ואת אשתו ואת כל אישך לו

יהי כל הארץ שפחה אוזה ודברים אוזדים יודי
בנסעם מקרים ומייצאו בקעה בארץ ענער ויעב
עם ויאמרו איש אל רעהו הבה נרבנה כלבאים
ושורפה לשורפה והדי להם תלבנה לאבן וגדר
הית להם לחומר ויאמרו הבה נבנה כתו עיר ומגדל
וראיו בערים ונעשה כתש שם פן נפוץ על פני
כל הארץ וירד יהוד לראת את העיר ואת המגדל
אישר בת בתי האלים ויאמר יהוד הנה עם אהז
שפחה אוזה לככלם וזה הוזלם לעישות ועתה לא
יבחר מהם כל אישר יזמו לעישות הבה נרדת
ובכלם שם שופתם אישר לא ישמעו איש שפחת
רעשו ופוץ יהוד אתם משם על פניו כל הארץ
ווזדלו לבנתה העיר על כן קרא שמה בבל כי
שם בכלל יהוד שפחת כל הארץ ומשם דפיצם

הזה עכל המי כל הארץ
אללה תולדת שם שם בן מאה שנה ווילד אדי
ארפכישיד שעניהם אוזר דמבלו ווילוי שם אוזר
הולדיו את ארפכישיד זומיש מאות שנה ווילד בנים
ובנות וארפכישיד זוי זומיש
ישלשים שענין ווילד את שלוץ ווילוי ארפכישיד
אווזי הולדיו את שלוץ ישליש שעניהם וארבע מאות
שנה ווילד בנים ובנות ושלוץ
זוי ישלשים שענין ווילד את עבר ווילוי שלוץ אווזי
הולדיו את עבר שלוש שעניהם וארבע מאות שנה
וילד בנים ובנות עבר

ארבע ושלשים שנה יולד את פלגי ויוזי עבר
אוורי הוליד את פלגי שלשים שנה וארבע מאות
שנה וילד בזים ובנות ויזי פלגי
שלשים שנה וילד את רען ויוזי פלגי אוורי הוליד
ארבעה תשע שנים ומאותם שנה וילד בזים
ובנות ויזי רען שתים ושלשים
שנה וילד את שרוג ויוזי רען אוורי הוליד
את שרוג שבע שנים ומאותם שנה וילד בזים
ובנות ויזי שרוג שלשים שנה
וילד את נזoor ויוזי שרוג אוורי הוליד את נזoor
ומאותם שנה וילד בזים ובנות ויזי
נזoor תשע עשרים שנה וילד את תרז' ויוזי נזoor
אוורי הוליד את תרז' תשע עשרה שנה ומאות
שנה וילד בזים ובנות ויזי
תרז' שבעים שנה וילד את אברהם את נזoor
 ואת דרין ואלה תוכלה תרז' תרז' הוליד את
אברהם את נזoor ואת דרין ודרין הוליד את לוט

ויצא מלך סדום וממלך עמרה וכמלך אדרמה וממלך צבאים וממלך כלע' דוא צער ויערכו אגם מלזומה בעמק היעדים את כדרעל' עמר מלך עילם ותדי' על מלך גוים ואמורפל מלך שער ואריוו מלך אלסר ארבעה מלכים את חזומשא ועמק היעדים בארת הארץ וחומר יונס מלך סדום ועמרה ויפלו עמה וגעישאים הרה גס ויקוץ את כל רכש סדום ועמרה ואת כל אכלם וילכו ויקוץ את לוט ואת רכשו בז אוזי אברם וילכו והוא ישב בסדום ובנה רעליש וגדר לאברהם העברי והוא שכך באלי מנהרא לאמרי אוזי אישכל ואוזי עניר והם בערך ברית אברם ויישמע אברם כי נשבה אוזי וירק את חזיכיו לידי ביתו שטחה עשר ושליש מאות ירדה עד דן ויזלק עליהם לילה הוא ועבדאי יכם וירדוף עד חזקה אישר משמאל לדמישך וישב את כל הרכש וגם את לוט אוזי ורכשו השיב גם את הנשים ואת העם ויצא מלך סדום לקראותו אוזרי שוב מלחמות את כדרעל' עמר ואת המלכים אישר אותו אל עמק שהוא עמק המלך ומלי צדקה מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כד' לאל עליון וברכתו ויאמר ברור אברם לאל עליון הגד שמים וארץ אם מזוזע ועד שדור עצל ואם אפה מכל אישר לך ולא תאמיר אני העשיה את אבם בירך ויתן לך מעשר מכל ויאמר מלך סדום אל בירך ויתן לך מעשר מכל ויאמר מלך סדום אמרם תן לי הצעש וכרכש הוז לך ואמר אברם אל מלך סדום גרבתי ידי אל יהוד אל עליון קנד שמים וארץ אם מזוזע ועד שדור עצל ואם אפה מכל אישר לך ולא תאמיר אני העשיה את אבם בילדך רק אישר אתה הדערים וזולק האתעים אישר הכלכו את עניר אישכל ומורה דם יקוץ וחילקם

היא דבר יהוד אל אברם במוותה לאמר אל הירא אמרם אגבי מזן לך יכרך הרבה מאל ואמר אמרם אדרי יהוד מה תהן לך ואגבי תוכך ערי' ובן מישק ביתוי הוא דמי' אליעזר ואמר אברם זה לך לא נתהה ער' והגדה בז' ביתוי יריש' אני התהה רבר יהוד אלוי לאמר לא יריש' זה כי אם אישר יבא ממער' הוא יריש' יונצ' אהו חזב' ויאמר הבט' נא השמי' וספר האוכבים אם תוככל בספר אתם ואמר לך צדקה יאבר אcli' איז יהוד אישר יהושבה לך צדקה יאבר אcli' איז יהוד אישר הרצאתיך פואר כישרים להתך לא תארך זאת לרשיה והצאתיך פואר כישרים להתך לא תארך זאת לרשיה ואמר אדרי יהוד במדת אדרע' אירש' נ' 5

ויעל אברם ממזירים דוא ואישתו וככל אישר לו ולוט עמו הנטגה ואברם כבך מואר במקנה בכף ובזב יכל למסע' מנזב ויער בית אל עד המקנים אישר היה שם אלה בתולה בין בית אל ובין גע' אל מקום המזבוז אישר עיש' שם בראשה ויקרא שם אברם בשם יהוד גס כלות הילך אה אברם היה צאן ובקר ואכלים ולא צשיא אתם הארץ לשבתה יוזה יקיר בץ' דיא רכושים רב ובין רע' מקנה לוט והכגע' והפרז או ישב בארץ ויאמר אברם אל לוט אל נא תה' מריבת ביט' וביר ובין רע' ובין רע' כי אנשי אוזים אנו'ת הילא כל הארץ לפניך הפרד נאמע' אל אם דישמא' ואיתנה אמר הימין ואישמא' אלה וישא לוט את עט'יו וירא את כל ככר הירדן כי כל' משק'ה לפנ' שוזה יהוד את סדום ואת עמרה בז' יהוד כארץ מצרים באכה צער ובחור לו לוט את כל ככר הירדן וסע' לוט מוקדם ופרקדו איש מעל אוזי אברם ישב הארץ כגע' ולוט ישב בערי' היכר ויאחל עד סדום ואיש' סדום רע'ים וווצאים ליהוד מואר יהוד אמר אל אברם אוזרי הפרד לוט מעמו שא נא עניר וראת מ' דמקום אישר אה' הארץ אישר נשבה וקדמה וימה כי אה' כל הארץ אישר אה' ראה כל אתג'ה ולזרע עד עלים ושומדי' כמה'ת את עופר הארץ גם זרע ימלה' קום התהלה' בארכ' לארכ' ולזרב'ה כי לך אה'נה ואדר'ב' אברם יבאה ישב באלי מנהרא אישר בז' זברון ויבן שם מזבוז ליהוד 4

והי בימי אמורפל מלך שער אריוו מלך אלסר כדרעל' עמר מלך עיכם ותדי' מלך גוים עשו מלזומה את ברע' מלך סדום ואת בריש' מלך עמרה שצאנ' מלך אדרמה ושמאבר מלך צבאים ומילך כלע' היא צער כל אלה וזרבו אל' עמק השדים דיאים דמלוז' שתים עשרה שנד עבד' את כדרעל' עמר ושלש' עשרה שנד' מרדוו ובארבע' שעשרה שנד' בא כדרעל' עמר והמלכים אישר אה' ויכו את רפאים בעשרות קרי'ים ואת גוזים בהם ואת האחים בשודה קרי'ים ואת חזורי' בתרם שעיר עד איל פארן אישר על' דמדבר וישבו יהאו אל עין' משפט הוא קדר' ויכו את כל' שדה דעומליך' והמ' את האמור היישב בז' צנצ'ן תבור 6

ובין ברד והכל גאר לאברם בן ויקרא אברם
עם בנו אישר לידה הגאר ישב מעאל ואברם בן
שבמעאל שגה ריעש עזנים בלבד גאר אה ישב מעאל
לאברם יי' אברם בן תישעים
שנה ותישע עזנים וירא יהוד א' אל אברם ויאמר
אלוי אני אל עיר התהller כפנוי וידי גמים ואגנוה
בריתני ובינר וארכבה אותך בממד מaad יופכל
אברם על פנוי וידבר אותו אללהים לאמר אני גנה
בריתי אחר והגי' לבב המן גוים ולא קרא עוד
את שומר אברם והגיד ימוך אברם כי אב דמן
זיכך נתתיך והפרחו אחר בממד מaad וגთיך לגדים
ומיללים מפרק יפאו להקמתה את בריתני ביני ובינר
ובין אורע אוחזיך לרהם לבירתה עולם כלותך
לאללהים ולזרעך אוחזיך וגתהי לך ולזרעך אוחזיך
את ארץ מפרק את כל ארץ כגען לאוזזה עולם
והייתה להם לאלהים ויאמר אלהים אל אברם
ואתת את בריתני תשמור אתה זרעה אוחזיך
לרהם זאת בריתני אישר העשורה ביני וביניכם
ובין זרעה אוחזיך המול لكم כל זהר וממלחם
את בעיר עירלהתכם וניתה לאות בריתם ביני וביניכם
ובין ישבותם ימול لكم כל צבר להריהם ילדי
בית ומוקנה כסקה מכל בן נבר אישר לא מזור עלי⁷
הוא המול ימול ילדי ביתך ומוקנה כסףך וניתה
בריתני בעידוכם לבירתה עולם וערל זכר אישר
לא ימול את בעיר עירלהתו וגורתה הצפועל הדוא
מעמידה את בריתני הפער
ויאמר
אללהים אל אברם שרי אישתך לא תקלא את
שמה עיריכי עירך ישבה וברכתך אתה וגמ גתדי
מונגה כל בן וברכותך וגיתה לנוום מכל עמיים
מנגה ייחז חpull אברם על פנוי ויצזק ויאמר
בלבו הלבן מאה שנד יולד ואם ערד הדבש
תשעים שגה תלך ויאמר אברם אל האלהים
לו ישב מעאל יוזיה לפניך ויאמר אללהים אבל
שדה אישתך יולדתך בן וקראת את ישבו יצזק
והקמותך את בריתני אתו ברכתך אתו והפריתך
וילישבע מעאל ישב מעאל הגה ברכתך אתו והפריתך
אתו ובריתך אתו בממד מaad עזנים עיר גשיים
יולד וגיתה לו גדי גדרול ואת בריתךakis את יצזק
אישר הכלך כל שרה למועד זהה בשגה האורה
ויכל לדבר אהו ויעל אללהים מעל אברם ויקח
אברם את ישב מעאל בנ' ואת כל ילו' בידך
ואת כל מוקנה כסוף כל זכר באגנוי בית אברם

ויאמר אלוי קוזה לי עגלה מישלisha ועוז מישלisha
ואיל מישלisha ותר וגוזל יקוזה כל את כל אלדי
ובתור אתם בתור ויתן איש בחרו לקרו את רעד
ואת הדצפר לא בתור וירד השמש על הרים ווישב
אתם אברם וידי השמש לבוא ותרדמת גפלך על
אברם ולגנה אימוד חזישכח גדרלה צפלה עללו' ואמר
לאברם ידע תדע כי גר היה זרעך בארכך לא
לهم ועבדם ועטם אתם ארבע מאות שיג' והמ את
הלא אישר יעבדו דן אנכי ואזריך כי יבא ברכיש
נזרול ואתת הבוא אל אבדיך בשלום תקבבר
בשיבת טובת ודור רביעי ישובו בגה כי לא שלם
ען כאמורי על בגה יהי השמש באה ועכלו'
היה ולגנה הנזר עליון ולפייר איש אישר עבר נין
הגוזרים האלה בימים הדוא כרת יהוד את אברם
ברית לאמר כל זרעך תהתי את הארץ דזאת מגדיר
משירים על גדרה גדר פורת את הקליט ואת
הקדמי ואת הקדמוני ואת הדזר פורת את הפרזי ואת
הפראים ואת האכורי ואת הצעני ואת הגרגש' ואת
היכוסי
ושרי אישת אברם לא
יכלה ולדה ישפוזה מצרית וישמה גבר ותאמור
שרי אל אברם בגה נא עשרנו' יהוד מלכה בא נא
אל ישפוזה אלי אבג'ת ממג'ת וישמע אברם למלך
שרי ותקחו שריאו' אישת אברם את גבר המצרית
ישפוזה מקץ עשר שעזים לשבה אברם בארכך
כגען גתך את אברם אישת לאשנה ויבא אל
הבר והבר ותרא כי הרגתך ותקל גברתך בעיניך
ותאמור שריא אל אברם זומס עלייך אגצי גתדי
ישפוזה בז'ז'יך ותרא כי הרגתך ואקל בעיניך
ישפוזה יהוד ביני וביניך ויאמר אברם אל שריא
הגה ישפוזה בידך עשי לה הטוב בעניך ותעננה
שריא ותברזז מפוזה יומכ'ת'ה ממלך יהוד על עין
המים במודבר על דעין בדרכך שור ויאמר הגבר
ישפוזה שריא אי מזה באת ואנת תכל כי ותאמור מפש
שריא גברתך אנכי ברוחך ויאמר לך מלך יהוד
שבוי אל גברתך ותת עלי' תזות דעתך ויאמר לך
מלך יהוד הרבה ארבה את זרעך ולא יספר
מרוב ויאמר לך מלך יהוד הגך גרא וילודת בן
וקראת ישבו ישב מעאל כי ישמע יהוד אל עזיר
וזהו יתיה פרא אדם ידו בכל ייד כל בו ועכל פפי
כל אוזין ישבך ותקרא שם יהוד הדבר אליך
אתה אל ראי כי אמרה דג'ם הכלם ראי'ת אוחרי ראי
על כן קרא לבאר באר לוי ראי בגה בין קדיש

ויאמר האף הסופה צדיק עם רשות אוכלי ייש
וממשים צדיקם בתר עיר האף הסופה וילא תעניא
למוקם למען זמושים הצדריקם אישר בקרבה
וזללה כל מעשה כדבר זהה להנימה צדקה עם
רישע והיה כצדיק כרעע זללה כל השופט כל
הארץ לא עשה מישפט ויאמר יהוד אם אמר בא
בسدום זמושים הצדיקם יונתן אמר דגדת נא
המקום בעבורם יונתן אמר דגדת נא
האלתית לדבר אל אדרני ואנכי עפר ואפר אולי
יזכרן זמושים הצדיקם זמושה להישזה בזמנא
את כל העיר ויאמר לא אשזה אם אמר בא שמן
ארבעים זמושה ויסוף עוזר לדבר אל אילו ויאמר
אולי ימצאנו שם ארבעים ויאמר לא אשזה בעבור
הארבעים ויאמר אל נא יזר לאדרני ואדרנן אולו
ימצאנו שם שלשים ויאמר לא אשזה אם אמר בא
שם שלשים ויאמר לא אשזה אם אמר לא אשזה
אדרני אולו ימצאנו שם עשרים ויאמר לא אשזה
בעבור העשרים ויאמר אל נא יזר לאדרני ואדרנן
אר השפעם אולי ימצאנו שם עשרה ויאמר לא
אשזה בעבור העשרה יזר יהוד כאיש כלב
לדבר אל אברם ואברם שב למקומו ישב בשער
שיני המלאכים סדרה בערב ולוט ישב בשער
סדרם וירא לבש ויקם לקראותם ויעתדו אפם ארץ
ויאמר הארץ נא אדרני סרו נא אל בית עבדם ולייט
ורוץ רגילים ודישכמתם ודכלחתם לדרככם
ויאמרו לא כי ברוחב גלין וופשר במ מאד ויסרו
אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומיצות אפה
ויאכלו טרם ישכבו ואנשי העיר אנטיש סדרם נסבו
על הבית מזער ועוד נקן כל השם מוקבז ויקראו
אל לוט ויאמרו לו אידי דאנישים אישר בא אליך
היללות הוציאם אלינו וקדעה איהם ויפא אליהם לוט
הפטזה והדלה סאר איזרי יאמור לא נא איזרי גרע
הנוב נא כל עתיה בנות אישר לא ידען איש או ביאת
נא איתה אליכם ועשו להן כנוב בעיניכם רק
לאנישים האל אל תעישו דבר כי על קבאו בצל
קרתי ויאמרו גש הכלא ויאמרו הדואד בא גזר
וישפט שופט עתיה שרען כל מותם וופזרובאייש
בלוט מאד ויביאו את לוט אליהם הבית ואת הדלה
את דם ויביאו את לוט אליהם הבית ואת הדלה
סארו ואת דאנישים אישר פתו לבית הכו בסגורים
מקטע ועד נזול יכלו למלא הפטזה ויאמרו
האנישים אל לוט עד מי קר פה ותג' ובניך ובניך

ויפל אה בישר ערלהם בעקבם היום הזה כאשר
דבר אותו אלדים ואברם בן תישעים ותישען
שנזה בהמלול בשער ערלהתו ישב מעאל בני נז
שליש עשרה שנזה בהמלול את בשער ערלהתו
בעקבם הימים זהה נמייל אברם ויימיעאל בז
וכל אגען ביחסו יליד בית ומוקצת כסף מאות בז
זכר נמלול אחד
וירא אילו יהוד באלו כבומר ואיזא ישב פרתון
האהל כזום היום וישא עיניו וירא והנה שלשנה
אנישים צבבים עליו וירא וירק לקראותם מופתוח
האהל ושתחזו ארץ עבר מיעל עבדך יקו נא מעט
זוז בעיניך אל נא העבר מיעל עבדך יקו נא מעט
ימים ורוץ רגילים והישען החזה דעך ואחותה
פת לוז וסעדו לבכם אוזר דעברנו כי עכל כז
עברתם על עבדכם ויאמרו כז תעשית כאשר
דברת וימתר אברם הדאלת אל שדה ויאמר
מהרי שלש סאים קמוץ סלת לוי ועשי עגודה
ואל הבקר רץ אברם ויקו נז בקר רך וטוב
ויתן אל התער וימתר לעשות אותו ויקו נז מבאה
וחילב ובז הבקר אישר עיטה ויתן לפזידם ודווא
עמד עליהם וזה העץ ויאכלו ויאמרו אלוי
אה שרה שמעת אשתק ויאמר הנז בא האל ויאמר שוב
אישוב אליך כעת זהה והנוב נז לשירה אשתק
וישרת שמעת פתו נז הדאל ודווא איזרי ואברם
וישרת זקננים באים ביום זודל לדגיota לשירה
ארזי צניעים ותצזקה שרד בקרבת לאמר איזרי
בלתי היה לך נז זודת ואדרני זקן ויאמר יהוד אל
אברם למה זה שזקנת שרה לאמר האף אמרם
אלד ואני זקנת דיפלא מידיota דבר למועד אישוב
אליך כעת זהה ולשרה נז והחוצה שרה לאמר
כל צזקה כי יירא ויאמר לא כי צזקה ויקמו
מעם האנישים ווישקפו על פניהם סדרם ואברם הצל
אישר אני עיטה ואברם הוי יהוד לא גדו ועניט
ונברכו בו כל נז הדארץ כי ידעתי למיען אישר
יעזה את בזוי ואת ביתו איזרי ושמרו דרך יהוד
לעשות צדקה ומישפט למען הביא יהוד עכל
אברם את אישר דבר עלייו ויאמר יהוד זעקה
סדרם ועמרה כי הרבה וויזטם כי כבדה מאד
ארדת נא ואראת הצעקה הבהא אליל עשו כלב
ואם לא אדרעה ויפנו מישם האנישים וילכו סדרם
ואברם עודנו עמד לפניהם יהוד ויגש אברם